

3. Dum cæremoniæ suppleantur, si certo constet baptismum valide esse collatum, omittenda sunt interrogatio an baptizari velit, forma baptismi et ablutio; et statim post professionem fidei faciendâ est unctio chrismatis cum reliquis, nisi hæc facta sint, ut dictum est n. 162. Item in orationibus et exorcismis quædam mutanda sunt, prout in rituali hoc loco notatur, et sicut in posterioribus ritualis editionibus totus ordo supplendi cæremonias describitur.

Si autem certo constare non possit, baptismum valide fuisse collatum, nihil omittendum aut mutandum est, præter formam sacramentalem, quæ dicenda est sub conditione: *Si non es baptizatus, ego te* etc.

Pro adulto catholico, valide quidem, sed omissis cæremoniis baptizato, adhibendæ sunt cæremoniæ et preces, quæ pro baptismo infantium assignantur (1). Si vero adultus ab hæresi conversus, baptizandus sit sub conditione; tunc quatenus cæremoniæ supplendæ sunt, et supplendæ creduntur juxta Rituale Romanum *de baptismo adultorum*, illæ supplendæ sunt, quæ pro adultorum baptismo sunt præscriptæ (2).

RITUS SERVANDUS, CUM EPISCOPUS BAPTIZAT.

166. 1. Iste ritus hoc loco in rituali Romano compendiose refertur, totaliter autem describitur in supplemento Pontificalis Romani, ad quod in casu recurrendum est.

2. Omnia sicut alias in accessu Episcopi ad ecclesiam, præparantur ad tabernaculum, ad altare majus, etc. Si Episcopus paramenta apud altare assumere voluerit, eadem super altare more solito præparantur.

3. Capellani, presbyteri vel clerici, qui assistunt, et minis-

(1) S. R. C. 27 Aug. 1836, n. 4631-4780, 3.

(2) Idem decretum ad 4.

trant, superpelliceis induuntur, ut in rituali notatur, adeoque paramenta sacra non assumunt. Si canonici Episcopo ministrent, in habitu canonicali assistere possunt; quia, licet ipsi, si sacramenta ministrent, superpelliceum assumere teneantur, nullibi tamen prohibentur in habitu canonicali Episcopo assistere et ministrare (1). Item Episcopo diocesano solemniter baptizante et capitulo assistente, nihil etiam obstat, si canonici sacra paramenta assumant, sicut Episcopo solemniter celebrante, ea semper induere tenentur (2).

4. Primus assistens seu capellanus mitram Episcopo semper imponit et aufert (3).

5. Gremiale lineum ponitur in gremio Episcopi, dum baptizandum ungit oleo catechumenorum, dum deinde baptizat, ungit Chrismate, vestem albam imponit et candelam porrigit.

BENEDICTIO FONTIS BAPTISMI EXTRA SABBATUM PASCHÆ ET PENTECOSTES, CUM AQUA CONSECRATA NON HABETUR.

167. 1. Hæc benedictio quacumque die et quavis hora fieri potest.

2. In sabbatis paschæ et pentecostes diaconus et subdiaconus assistunt, quia tunc fontis benedictio et reliqua unum cum missa officium efficiunt. Cum autem hæc benedictio nullam cum alio officio relationem habeat, solus sacerdos benedicens paratur, videlicet superpelliceo et stola violacea juxta regulas generales ritualis de benedictionibus. Pluviali indui non debet, quia per rubricas generales missalis tit. 19 hoc tantum præscribitur *in benedictionibus, quæ fiunt in altari*; licet tamen juxta aliquos auctores eodem indui possit (4).

(1) Vid. Praxis Pontificalis, tom. 1, n. 31 et 222.

(2) Praxis Pont. ibid. n. 134.

(3) Martinucci lib. 7, cap. 12, n. 26, 35, etc.

(4) Martinucci lib. 4, cap. 4, n. 10.

3. Cum ad baptisterium pervenerint, si altare ibi habeatur, se sistunt, sacerdos in medio ante altare, reliqui a lateribus ejus vel prout fieri potest, et crucifer cum ceroferariis in plano ad cornu epistolæ, si autem altare non habeatur, tunc crucifer et ceroferarii se sistunt in loco magis opportuno, sacerdos ante crucem, et reliqui a lateribus vel in circuitu ejus.

4. Stantibus crucifero et ceroferariis, reliqui omnes genuflectunt infra litanias, quia hæ semper a genuflexis dicuntur.

Sacerdos recitat litanias, aliis respondentibus. Ad versum *ut fontem* solus sacerdos surgit, eundem versum bis dicit, et stans versus fontem, utraque vice fontem bis signat, ut signa crucis indicant. Deinde iterum genuflectit, et litanias absolvit.

Ad *Dominus vobiscum* sacerdos surgit, et oratione dicta omnes surgunt, ac se sistunt juxta fontem, sacerdos facie ad altare conversa, si nihil obstet. crucifer cum ceroferariis e regione sacerdotis, facie et Crucifixi imagine ad eundem conversis, et reliqui in circuitu.

Sacerdos incensum imponens, illud benedicit, et fontem ter more solito incensat.

De Sacramento Pœnitentiæ.

ORDO MINISTRANDI SACRAMENTUM PŒNITENTIÆ.

168. *Sacerdos ad audiendam Confessionem vocatus, promptum facilemque se præbeat, ac priusquam ad audiendum accedat, si tempus suppetat, ad hoc ministerium recte sancteque obeundum, divinum auxilium piis*

precibus implorabit. Si autem confessarius inopinato et confestim advocetur, sufficit quæcumque oratio jaculatoria fervens seu subita mentis in Deum elevatio.

« Sanctissimus Dominus Noster Pius PP. IX omnibus et » singulis confessariis in universo orbe catholico existenti- » bus, infrascriptam orationem antequam ad sacramentales » excipiendas confessiones assideant, corde saltem contrito et » devote recitantibus, centum dierum indulgentiam semel » tantum in die acquirendam, elementer est elargitus » (1).

Da mihi, Domine, sedium tuarum assistricem sapientiam, ut sciam judicare populum tuum in justitia, et pauperes tuos in judicio. Fac me ita tractare claves regni cælorum, ut nulli aperiatur cui claudendum sit, nulli claudam cui aperiendum sit. Sit intentio mea pura, zelus meus sincerus, charitas mea patiens, labor meus fructuosus. Sit in me lenitas non remissa, asperitas non severa, pauperem ne despiciam, diviti ne aduler. Fac me ad alliciendos peccatores suavem, ad interrogandos prudentem, ad instruendos peritum. Tribue, quæso, ad retrahendos a malo solertiam, ad confirmandos in bono sedulitatem, ad promovendos ad meliora industriam : in responsis maturitatem, in consiliis rectitudinem, in obscuris lumen, in implexis sagacitatem, in arduis victoriam; inutilibus colloquiis ne detinear, pravis ne contaminer, alios salvem, meipsum non perdam. Amen.

169. Confessiones excipiendæ sunt *in ecclesia*, non autem *in privatis ædibus*, nisi adsit casus alicujus necessitatis vel saltem causa rationabilis, uti infirmitas pœnitentis aut confessarii, confessio clericorum, etc. Si quis extra ecclesiam confessionem excipiat, id præstare studeat in loco decenti et patenti, et non clauso, præcipue si mulieris audiat confessionem ad omnem evitandam suspicionem (2).

170. Confessiones in ecclesia excipiendæ sunt in sede

(1) S. C. Indulg. 27 Mart. 1854, apud Prinzivalli, n. 640.

(2) Baruffaldus tit. 18, n. 5 et seq. Catalanus in rit. Rom. tit. 3, c. 1, § 7.